

[Justitsministeren]

der i de seneste år ikke har været voldssager af alvorligere karakter.

I Sønderborg har man derimod pr. år registreret ca. 80 overtrædelser af politivedtægten, og siden 1. januar 1987 har man behandlet ca. 10 voldssager, hvoraf de 5 vedrørte overtrædelser af straffelovens § 119.

Det kan tilføjes, at der i Gråsten og Sønderborg med de nævnte ruter indrejser henholdsvis ca. 1,3 millioner og 1,6 millioner personer pr. år.

Efter min opfattelse er det også vigtigt, at man er opmærksom på de politimæssige konsekvenser med hensyn til de såkaldte spritruiter. Foruden de problemer, som kan gøre sig gældende vedrørende følgekriminalitet, nødvendiggør spritruiterne, at der afsættes det fornødne politimandskab til paskontrol. Jeg går derfor ud fra, at politimestrene i de pågældende kredse blandt andet i forbindelse med samarbejdet med de kommunale myndigheder bedst muligt søger at tilgodese de særlige politimæssige hensyn.

Spm. nr. S 301

Til *industriministeren* (18/8 88) af:

Pia Gjellerup (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om danske firmaers anvendelse af sydafrikanske distributører ved handel med dansk fremstillede varer i Sydafrika og via Sydafrika, og hvad agter ministeren at foretage i tilfælde af en sådan overtrædelse af den af Folketinget i 1986 vedtagne handelsembargo mod Sydafrika?«

Begrundelse

I Gabarone i Botswana har man i august 1988 kunnet købe muslinger i dåser. Emballagen bærer følgende påskrift: »Distributed by Maxim Packers (PTY) Ltd., 11 Chain Avenue, Montague Gardens, 7405 Cape Town. Reg. users of T.M. reg. No. 67 3466. Product of Denmark, aut. No. 2258.«

Ifølge emballagen er muslingerne fremstillet af et firma ved navn Carnation. Det kunne således se ud til, at danske firmaer fortsat trods handelsembargo handler med Sydafrika.

Svar (26/8 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Som en konsekvens af lov nr. 289 af 4. juni 1986 om forbud mod handel med Den Sydafrikanske Republik og Namibia er det forbudt danske firmaer at anvende sydafrikanske distributører ved salg af danske varer i Sydafrika, idet varehandel i det hele taget er forbudt. Såfremt der konstateres overtrædelser af loven, overgives sagen til politiet.

I den konkrete sag kan det oplyses, at der i 1987 ifølge de tilgængelige statistiske oplysninger ikke er foregået eksport fra Danmark af fisk, bløddyr m.m. til Sydafrika. Derimod er der ifølge de statistiske oplysninger eksporteret for 1.000 kr. af disse produkter til Botswana. Det omtalte firma er ikke registreret i Danmark.

Spm. nr. S 302

Til *landbrugsministeren* (19/8 88) af:

Inger Harms (SF):

»Foretager man i Danmark blodprøver på levende dyr for at konstatere og kontrollere, om dyrene er blevet fodret med forbudte hormoner for at fremme væksten, eller har ministeren tanker om at indføre en sådan kontrol ved mistanke?«

Begrundelse

I den tyske delstat Nordrhein-Westfalen har man slagtet et meget stort antal kalve på grund af mistanke om indsprøjtning med en hormoncocktail eller opfodring med vækstfremmende hormoner. Landbrugsministeren i delstaten, Claus Mathiessen, taler om henholdsvis en international hormonbande og en kødmafia, som opererer i Holland, Belgien og Vesttyskland. Der svindles med papirer ved transport over grænserne, oplyser han. På trods af, at det er forbudt at give dyr såvel kunstige som naturlige hormoner i vækstfremmeøjemed, er det alligevel blevet gjort i stor stil i Vesttyskland på såkaldte industribrug. Hvad agter ministeren at gøre for at undgå en lignende udvikling i Danmark? Eller anser ministeren en sådan illegal handling for umulig i Danmark?

Svar (1/9 88):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

I henhold til EF-direktiv af 16. september 1986 om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer, som efter EF-Kommissio-